ptus ille sup nos declator ꝯsiliorũ aperuit.
Paulũ dico. q̇ vt multa alia. ita hoc q̄z de
diuitijs bonitatis eius nõ est veritus di/
uulgare secretũ. Bñdixit nos (inquiẽs) i
omi benedictiõe spirituali in celestib᷒ i xp̄o
sicut elegit nos in ip̄o ante mũdi ꝯstitutõ
nem. vt essem⁹ sancti ⁊ imaculati in cõspe
ctu ei⁹ in charitate. Et addit. Qui p̄desti/
nauit nos in adoptõnẽ filioꝝ p ih̄m chri
stum in ip̄o. ꝑm ꝓpositũ volũtatis sue in
laudẽ gl'ie gr̄e sue in qua gratificauit nos
in dilecto filio suo. Nec dubiũ quin voce
omniũ electoꝝ ista dicant: ⁊ ip̄i eccl'ia sũt
B In illo igit tã ꝓfundo eternitatis sinu añ
q̄ in lucẽ op⁹ ꝓdiret hui⁹ creationis: q̇s il
lam vel bonoꝝ spirituũ inuenire aliq̄ mo
do valuerit: nisi cui ip̄a eternitas deus vo
luerit reuelare? Sz ⁊ cũ iam ad nutũ creã
tis visa est emersisse i species formasq̄ fa/
cticias has atq̄ visibiles. nõ ꝯtinuo tñ i/
uenta est a quoq̄ hoīm vel angeloꝝ eo ꝙ
nõ agnosceret: imagine terrestris homi/
nis adumbrata ⁊ operta mortis caligine
Sine quo generalis velamine cõfusionis
nemo filioꝝ hoīm intrauit hãc vitã. vno
sane excepto q̇ igredit sine macula. Ema/
nuel is est q̇ tñ ⁊ ip̄e ex nob ꝓ nob nostri se
induit maledicti nostriq̄ peccati sil'itudi/
nem: nõ veritatẽ. Sic enĩ habes. q̄ appa
ruit i similitudine carnis peccati: vt d̄ pec
cato dãnaret pctm̄ i carne. De cetero vn⁹
omib᷒ p omia introit⁹ est. electis dico ⁊ re
probis. Nõ enĩ est distinctio. Omes pec
cauerũt: ⁊ oẽs capuciũ sue verecũdie por
tant. Propter h̄ itaq̄ ⁊ si in reb᷒ ꝯditis iã
creata existẽs eccl'ia nec sic tamẽ a creatu/
ra vlla inueniri poterat vel agnosci. miro
vtroq̄ modo interim latẽs: ⁊ intra gremi
um beate p̄destinatõis ⁊ intra massaz mi
sere dãnationis. Ceteꝝ quaz celauerat ab
eterno p̄destinans sapiẽtia. ⁊ item creans
potẽtia minime ꝓdiderat ab initio: visi/
tãs ꝑfecto gr̄a suo i tp̄e reuelauit: ꝑm ope
rationẽ quã ideo inspirationẽ supra noĩa
ui ꝙ de sp̄õsi sp̄ũ humanis infusum spiri
tib᷒ q̇ppiã fuerit in p̄paratõz euãgelij pa/
cis. i. parare viã dño atq̄ euãgelio gl'e ei⁹
ad corda oim q̄tq̄t erãt p̄destinati ad vi/
C tam. Frustra vigiles laborassent in p̄dicã
do: si nõ hec gratia p̄cessisset. Nunc ꝟo vi
dentes velociter currere verbũ. ⁊ populos
nationũ ad dñm in omi facilitate ꝯuerti.
ꝯcurrere in vnitatẽ fidei trib᷒ ⁊ linguas: at
q̄ in vnã colligi matrẽ catholicã terminos
terre: cognouerũt de diuitijs gratie que a
seculis abscõdite tenebant in abdito p̄de
stinationis eterne. ⁊ gauisi sunt eã se inue
nisse quã ante secula dñs elegerat in spon
saz sibi. Ex quo (vt opinor) claꝝ sit: nõ oci/
osum esse ꝙ se inuentã ab his sponsa testa
ta est. s̄z ꝓpterea ꝙ se ab ip̄is collectã agno
sceret nõ electã. cõpertã non ꝯuersam. Ei
neq̄ ascribẽda cuiusq̄ ꝯuersio est: cui di/
cere necesse habẽt vniuersi illud d̄ psalmo
Cõuerte nos de⁹ salutaris noster. Sz nõ
eque illi fortassis inuẽtionis vocẽ cõpetẽ
ter aptarim sicut ꝯuersionis. imo ꝟo sicẽ
Nõ est inuenire dño s̄z p̄uenire. ⁊ inuenti
onẽ p̄uentio excludit. Deniq̄ q̇d iueniat: D
qui nihil vnq̄ nõ nouit? Nouit dñs qui
sunt eius. ait quidã. Ip̄e vero quid? Ego
scio (ait) quos elegerim a p̄ncipio. Plane
quã ab eterno p̄sciuit quã elegit. quã dile/
xit. quã ꝯdidit. rõnis nõ erat ab eodẽ ꝓhi
beri inuentã: p̄paratã tamẽ ab ip̄o vt inue
niretur. fidẽter dixerim. Nã qui vidit testi
moniũ ꝓhibuit. vt scimus q̄ veꝝ est testi
moniũ eius. Vidi (inq̇t) ciuitatẽ sanctaz
hierl'm nouã. descẽdentẽ de celo. a deo pa
ratã tãq̄ sp̄õsam ornatã viro suo. Isq̄ e
vigilib᷒ vn⁹ q̇ custodiũt ciuitatẽ. Sz au/
di ip̄m ei⁹ p̄paratorẽ veluti digito eam de
monstrantẽ vigilib᷒: sed sub tropo altero.
Leuate oculos v̄ros ait. ⁊ videte regiões
q̄ albe sunt iam. i. p̄parate ad messem. Ex
hoc paterfamilias operarios iuitat ad op⁹
qñ iã senserit sic oĩa p̄parata vt absq̄ mul
to sui ipsoꝝ labore gl'iari ⁊ dicere queant.
quoniam coadiutores dei sumus. Quid
enim facturi sunt? Nempe sponsam que/
situri. inuenteq̄ indicaturi de dilecto. Nõ
enim suam querẽt s̄z sp̄õsi gl'iam. qm̄ sp̄õ/
si amici sunt. Et pro hac nõ multuz apud
illam laborabũt. ad est. iamq̄ illũ tota de
uotione requirit: intm̄ p̄parata est volun/ E
tas eius a dño. Deniq̄ necdũ illis vigilĩ/
bus quicq̄ loquentib᷒ interrogat de dile/
cto. ⁊ p̄uenit predicatores suos: preuenta
ipsa percunctãs: ⁊ dicens. Num quẽ dili
git anima mea vidistis? Bene proinde se
inuentam perhibuit ab his qui custodi/
unt ciuitatem: que a domino ciuitatis p̄/
cognitã iam se nouerat ⁊ preuentam. qua
tinus illi talem eam inuenirent nõ facerẽt

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-317/0232
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt